

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 216g/2021

privind excepția de neconstituționalitate a articolului 22 în ansamblul său,
precum și a unor prevederi de la articolul 22 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 75
din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe și a articolului 581 din Codul civil

(evacuarea din locuința de serviciu)

CHIȘINĂU

19 mai 2022

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Domnica MANOLE, *președinte*,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dlui Vasili Oprea, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 13 octombrie 2021,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 19 mai 2022, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află sesizarea cu privire la excepția de neconstituționalitate:

- a articolului 22 în totalitate, în special a textului „sunt persoane singure” din articolul 22 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe; și
- a articolului 581 din Codul civil,

ridicată de dl Ion Ciobanu, parte în dosarul nr. 2a-248/21, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de un complet de judecători format din dl Anatol Pahopol și dnele Ruxanda Pulbere și Olga Cojocar, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. La 5 aprilie 2019, Î.S. „Întreprinderea Silvico-Cinegetică Strășeni” a formulat o cerere de chemare în judecată împotriva dlui Ion Ciobanu, prin care a solicitat evacuarea acestuia și a membrilor familiei sale din locuința de serviciu. În procesul din fața Judecătoriei Strășeni, sediul central, dl Ion Ciobanu a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolului 22 în totalitate, în special a unui text din articolul 22 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe și a articolului 581 din Codul civil.

4. La 14 iulie 2020, instanța de judecată a respins cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate. La 29 iulie 2020, dl Ion Ciobanu a atacat la Curtea de Apel Chișinău cu recurs încheierea privind respingerea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

5. La 10 septembrie 2020, Judecătoria Strășeni, sediul central, a admis integral acțiunea Î.S. „Întreprinderea Silvico-Cinegetică Strășeni”. La 6 octombrie 2020, dl Ion Ciobanu a declarat apel, solicitând casarea hotărârii din 10 septembrie 2020.

6. Prin Decizia sa din 12 octombrie 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul formulat împotriva încheierii privind respingerea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate, a admis ridicarea excepției și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

7. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„[...]”

„(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 16 Egalitatea

„[...]”

„(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„[...]”

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 24 Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică

„(1) Statul garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

(2) Nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

[...]”

Articolul 28 Viața intimă, familială și privată

„Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.”

8. Prevederile relevante ale Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe sunt următoarele:

Articolul 22

Evacuarea din locuințele de serviciu

„(1) După expirarea termenului de valabilitate a contractului de locațiune a locuinței de serviciu, locatarul și membrii familiei sale, precum și foștii membri ai familiei trebuie să elibereze locuința în termen de până la 3 luni, în caz contrar ei urmează să fie evacuați pe cale judiciară.

(2) Nu pot fi evacuați în decursul a 3 ani din locuințele de serviciu fără acordarea altei locuințe persoanele care nu dispun de locuință pe teritoriul Republicii Moldova și care:

a) au devenit persoane cu dizabilități severe, accentuate sau medii în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu;

b) au atins vârsta de pensionare și locuiesc singure în locuința de serviciu;

c) sunt membri ai familiei angajatului căruia i-a fost acordată locuința de serviciu și care a decedat în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu;

d) sunt **persoane singure** care locuiesc împreună cu copiii minori.

(3) Persoanele care, în baza prevederilor alin. (2), vor continua să locuiască în locuințele de serviciu după expirarea termenului de valabilitate a contractului de locațiune a locuinței de serviciu urmează să încheie cu proprietarul locuinței un nou contract de locațiune.”

9. Prevederile relevante ale Codului civil, adoptat prin Legea nr. 1107 din 6 iunie 2002, sunt următoarele:

Articolul 581

Acțiunea în revendicare

„(1) Proprietarul unui bun are dreptul de a i se recunoaște dreptul de proprietate și de a obține sau recupera posesia sa de la oricare persoană care îl stăpânește de fapt, cu excepția cazului în care acea persoană are un drept de a poseda bunul, în sensul art. 484 alin. (3), opozabil proprietarului.

(2) Acțiunea în revendicare se înaintează contra persoanei care exercită stăpânirea de fapt a bunului la data înaintării.

(3) În cazul în care dreptul de proprietate sau un alt drept de a poseda al persoanei față de care s-a înaintat acțiunea în revendicare este înregistrat într-un registru de publicitate cu caracter constitutiv, acțiunea în revendicare nu poate fi admisă dacă nu s-a dispus efectuarea în acel registru, în condițiile legii, a rectificării sau a altei modificări în folosul persoanei care a înaintat acțiunea în revendicare.

(4) Cu toate acestea, dacă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus efectuarea rectificării sau a altei modificări nu este opozabilă, conform legii, titularului unui drept înregistrat în registrul de publicitate cu caracter constitutiv, atunci acestuia nu îi este opozabilă nici hotărârea judecătorească prin care s-a admis acțiunea în revendicare.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

10. Autorul excepției susține că textul „persoane singure” din articolul 22 alin. (2) lit. d) din Legea cu privire la locuințe nu este clar, fiind încălcate exigențele articolului 23 din Constituție. Textul contestat nu precizează dacă persoanele singure sunt persoanele cărora le lipsesc rudele apropiate, *i.e.*

părinții sau bunicii. De asemenea, textul contestat poate fi interpretat ca având în vedere persoana care crește și educă de una singură copii minori. Dacă norma urmărește să reglementeze această situație, atunci ea instituie un tratament diferențiat între persoanele singure care educă și cresc copii minori și cele care cresc și educă copii minori împreună cu un soț.

11. Mai mult, autorul excepției pretinde că articolul 22 alin. (2) lit. d) din Legea cu privire la locuințe urmărește să asigure protecție copiilor minori. Din acest motiv, la aplicarea normei trebuie să se țină cont de scopul urmărit de legislator, fără a-i discrimina pe copii în funcție de numărul părinților de care sunt crescuți. De altfel, în acest caz există o discriminare pe baza originii sociale. Autorul excepției arată că „originea socială” se referă la statutul social al persoanei. În acest context, autorul excepției susține că în cazurile în care statul oferă facilități de aflare în locuința de serviciu datorită existenței copiilor minori în familie, acest lucru trebuie făcut într-un mod compatibil cu articolul 16 din Constituție.

12. Totodată, autorul excepției susține că măsura evacuării din locuința de serviciu lezează dreptul la respectarea vieții private și de familie, garantat de articolele 28 din Constituție și 8 din Convenția Europeană. În sesizare, autorul excepției mai susține că dreptul familiei cu copii minori de a locui o perioadă suficientă în locuința de serviciu după concediere intră în câmpul de aplicare al articolelor 48 și 49 din Constituție.

13. Astfel, cu privire la primul capăt al sesizării, autorul excepției pretinde încălcarea articolelor 1 alin. (3), 16, 23, 28, 48 și 49 din Constituție.

14. Referitor la neconstituționalitatea articolului 22 din Legea cu privire la locuințe în ansamblul său, autorul excepției pretinde că această normă nu prevede cu suficientă claritate când începe să curgă termenul de trei ani în interiorul căruia acționează interdicția evacuării locatarilor fără oferirea altei locuințe. Astfel, referitor la cel de-al doilea capăt al sesizării, autorul excepției pretinde încălcarea articolelor 1 alin. (3), 23, 28, 47 și 50 din Constituție.

15. În sesizare, autorul excepției susține neconstituționalitatea articolului 22 din Lege și a articolului 581 din Codul civil, pentru că articolele în discuție nu conțin nicio interdicție privind evacuarea locatarilor în perioada rece a anului. De altfel, evacuarea locatarilor în perioada rece a anului poate să le provoace hipotermii sau alte leziuni. În această privință autorul excepției susține că sunt încălcate articolele 24 și 28 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

16. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

17. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe și din Codul civil, ține de competența Curții Constituționale.

18. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de o parte în proces. Astfel, sesizarea este formulată de subiectul căruia i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat acesta prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie articolul 22 și textul „persoane singure” din articolul 22 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015, precum și articolul 581 din Codul civil. Curtea observă că prevederile contestate nu au constituit anterior obiect al controlului de constituționalitate.

20. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-un proces din fața instanței de drept comun într-o cauză cu privire la evacuarea locatarilor din locuința de serviciu. Deși Judecătoria Strășeni, sediul central, a respins cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul formulat împotriva încheierii privind respingerea cererii și a admis ridicarea excepției. Curtea de Apel Chișinău va examina apelul depus împotriva hotărârii primei instanțe prin care a fost admisă cererea de evacuare a locatarilor din locuința de serviciu. Prin urmare, Curtea admite că articolul 22 din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 ar putea fi aplicat în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

21. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a articolului 581 din Codul civil, Curtea observă că norma în discuție reglementează acțiunea în revendicare a proprietarului bunului, care pretinde apărarea bunului său, pe calea unei acțiuni în justiție. Așadar, norma în discuție pretinde ca persoana care exercită acest drept să posede calitatea de proprietar al bunului. În acest caz, autorul excepției are calitatea de pârât în proces, iar cererea de chemare în judecată are ca obiect evacuarea sa și a membrilor familiei sale din locuința de serviciu. Astfel, autorul excepției nu pretinde apărarea unui bun al său, ci protecția dreptului la locațiune într-o locuință de serviciu. În jurisprudența sa, Curtea a precizat că de invocarea unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite, în primul rând, autorul acesteia (DCC nr. 102 din 1 iulie 2021, § 30; DCC nr. 190 din 21 decembrie 2021, § 17). Prin urmare, acest capăt al sesizării este inadmisibil.

22. Curtea reține că referitor la primul capăt al excepției autorul susține că textul „persoane singure” de la articolul 22 alin. (2) lit. d) din Legea cu privire la locuințe încalcă articolele 1 alin. (3) [*statul de drept*], 16 [*egalitatea*], 23 [*calitatea legii*], 28 [*viața intimă, familială și privată*], 48 [*familia*] și 49 [*protecția familiei și a copiilor orfani*] din Constituție.

23. Curtea reiterează că articolul 1 alin. (3) din Constituție, care se referă la principiul preeminenței dreptului, are un caracter general și poate fi invocat dacă se constată aplicabilitatea sa împreună cu alte dispoziții din Constituție (HCC nr. 3 din 14 ianuarie 2021, § 22). Cu privire la pretinsa încălcare a articolelor 16 și 23 din Constituție, Curtea subliniază că aceste norme nu au o aplicabilitate de sine-stătătoare și pot fi analizate doar prin raportare la un drept fundamental (HCC nr. 30 din 23 septembrie 2021, § 42; DCC nr. 165 din 4 noiembrie 2021, § 19).

24. Curtea reține că dreptul la respectarea vieții intime, familiale și private, garantat de articolul 28 din Constituție, corespunde celui garantat de articolul 8 din Convenție, iar principiile din jurisprudența Curții Europene în această materie sunt obligatorii pentru interpretarea acestui articol din Constituție (HCC nr. 27 din 13 noiembrie 2020, § 38; HCC nr. 7 din 10 martie 2022, § 14).

25. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit că articolul 8 din Convenție nu garantează un drept la locuință (*Chapman v. Regatul Unit* [MC], 18 ianuarie 2001, § 99) sau un drept de a locui într-o zonă rezidențială concretă (*Garib v. Olanda*, [MC], 6 noiembrie 2017, § 141).

26. Totuși, Curtea Europeană a reținut că statutul de „domiciliu” al unei locuințe reprezintă o chestiune de fapt și nu depinde de legalitatea ocupării ei, potrivit dreptului național. Astfel, în cazul *McCann v. Regatul Unit* din 13 mai 2008, Curtea Europeană a stabilit că locuința aflată în proprietatea autorităților locale care fusese ocupată anterior de reclamant în calitate de co-chiriaș împreună cu soția sa și în care a trăit singur din luna noiembrie 2001 a continuat să fie „domiciliu”, în înțelesul articolului 8 § 1 din Convenție, în pofida faptului că după ce soția sa a notificat părăsirea locuinței, acesta nu avea dreptul să continue ocuparea ei, potrivit dreptului național (§ 46).

27. Așadar, Curtea reține că omisiunea articolului 22 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015, care face ilegală șederea continuată în locuințele de serviciu a persoanelor cu copii minori care nu sunt „singure”, afectează dreptul la domiciliu al autorului excepției și al familiei sale.

28. Curtea observă că, pe baza aceluiași motive, autorul susține existența unei ingerințe în articolele 48 și 49 din Constituție. Aceste articole definesc familia, stabilesc dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor și obligația copiilor de a avea grijă de părinți, precum și faptul că familia, copiii și tinerii se bucură de protecție din partea statului. Curtea reține că protecția recunoscută de aceste articole nu prevede interdicția de a fi evacuat din locuința de serviciu. Așadar, autorul sesizării nu a demonstrat că articolele 48 și 49 din Constituție sunt incidente în această cauză.

29. Prin urmare, având în vedere incidența articolului 28 din Constituție, Curtea trebuie să confirme pretinsul tratament diferențiat și dacă acesta face incident articolul 16 din Constituție. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a subliniat că, de vreme ce legislativul a hotărât să acorde un drept care intră în câmpul de aplicare al unor articole din Constituție, trebuie să se asigure beneficiul egal al exercițiului acestuia (HCC nr. 3 din 18 ianuarie 2019, § 44). În acest sens, pentru a stabili incidența articolului 16 din Constituție, Curtea trebuie să verifice caracterul comparabil al situațiilor, existența unui tratament diferențiat și dacă acesta induce un dezavantaj în raport cu autorul sesizării (HCC nr. 30 din 23 septembrie 2021, §§ 45-46 și 49).

30. Autorul excepției a susținut că textul „persoane singure” de la articolul 22 alin. (2) lit. d) din Lege discriminează persoanele căsătorite. În sesizare se pretinde că persoana singură și persoana căsătorită care locuiește cu copiii minori se află în situații comparabile. În vederea constatării caracterului

comparabil al situațiilor, autorul excepției aplică o abordare bazată pe protecția copilului. Totuși, aplicarea acestui unic criteriu nu reflectă toate obiectivele articolului 22 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015. De altfel, norma în discuție impune ca persoana care locuiește cu copii minori să fie „singură”. Termenul în discuție desemnează familia monoparentală, adică familia cu un singur părinte.

31. Cu privire la pretinsul caracter comparabil al situației persoanei singure și persoanei căsătorite, Curtea Europeană a analizat în jurisprudența sa dacă soții și partenerii dintr-o uniune civilă sunt în situații comparabile din perspectiva drepturilor garantate în baza Convenției. În acest sens, Curtea a reținut că cuplurile căsătorite și necăsătorite nu sunt în situații comparabile în domeniul fiscal, al securității sociale sau al politicii sociale (*Lindsay v. Regatul Unit* (dec.), 11 noiembrie 1986; *Shackell v. Regatul Unit* (dec.), 27 aprilie 2000). De altfel, în Hotărârea *Van der Heijden v. Olanda* din 3 aprilie 2012, § 69, Curtea Europeană a reținut că căsătoria conferă un statut special soților. Căsătoria presupune consecințe sociale, personale și juridice (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Burden v. Regatul Unit*, 29 aprilie 2008, § 63; *Şerife Yiğit v. Turcia*, 2 noiembrie 2010, § 72).

32. Astfel, Curtea observă că ceea ce deosebește situația persoanei singure și a persoanei căsătorite este ansamblul drepturilor și obligațiilor care, spre deosebire de celelalte forme de viață în comun, au o natură legală. Această concluzie rezultă inclusiv din Codul familiei, care conține drepturile și obligațiile soților pe durata căsătoriei. În special, soții au obligații de sprijin material, ceea ce presupune, inclusiv, o solidaritate financiară în privința cheltuielilor legate de locuință. Astfel, Curtea conchide că, în acest caz, persoana singură și persoana căsătorită nu se află în situații comparabile și, prin urmare, acest capăt al sesizării este inadmisibil.

33. Curtea observă că în al doilea capăt al excepției autorul sesizării susține că articolul 22 din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 în ansamblul său încalcă articolele 1 alin. (3) [*statul de drept*], 16 [*egalitatea*], 23 [*calitatea legii*], 28 [*viața intimă, familială și privată*], 47 [*dreptul la asistență și protecție socială*] și 50 [*ocrotirea mamei, copiilor și a tinerilor*] din Constituție.

34. Referitor la acest capăt al sesizării, Curtea notează că autorul susține neclaritatea normei atacate din perspectiva imposibilității de a stabili de când începe să curgă termenul de trei ani în interiorul căruia acționează interdicția evacuării locatarilor fără oferirea altei locuințe. Cu privire la aceste susțineri, Curtea constată că interdicția în discuție acționează doar în cazurile stabilite la articolul 22 alin. (2) literele a)-d) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015. Totuși, în cazul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, niciuna dintre aceste prevederi nu este incidentă. Așadar, Curtea reține că în acest capăt de sesizare autorul excepției a formulat o *actio popularis* (DCC nr. 18 din 9 februarie 2021, § 26; DCC nr. 11 din 1 februarie 2022, § 18).

35. Curtea observă că al treilea capăt al excepției susține că articolul 22 din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 încalcă articolele 24 [*dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*] și 28 [*viața intimă, familială și privată*] din

Constituție. Autorul sesizării pretinde că evacuarea locatarilor din locuința de serviciu în perioada rece a anului poate conduce la hipotermii sau la alte leziuni.

36. Curtea precizează că articolul 24 din Constituție interzice în termeni absoluți tortura și pedepsele și tratamentele crude, inumane sau degradante. În acest sens, în jurisprudența sa, Curtea a notat că, pentru a reține incidența acestui articol, relele tratamente la care persoana susține că va fi supusă trebuie să atingă un nivel minim de gravitate. Mai mult, motivele pretinse trebuie să facă credibil riscul cu care persoana se poate confrunta. Totodată, Curtea relevă că stabilirea existenței riscului este, în mod necesar, una riguroasă (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 27 din 13 noiembrie 2020, §§ 103 și 104).

37. Curtea reiterează, așa cum a stabilit mai sus la §§ 25-28, că articolele 28, 48 și 49 din Constituție nu recunosc un drept la o locuință de serviciu. De asemenea, Curtea nu poate deduce un drept cu conținut similar pe baza articolului 24 din Constituție. În schimb, statul are obligația de a se abține de la orice acțiuni care ar încălca dreptul la viață sau la integritatea fizică și psihică a persoanei. Astfel, deși este posibil ca evacuarea din locuința de serviciu în perioada rece a anului să conducă la hipotermii și leziunii, Curtea menționează că acest articol nu-i impune statului o obligație de a furniza locuințe de serviciu pe un termen nedeterminat. De altfel, o concluzie contrară ar reprezenta o sarcină mare pentru stat (a se vedea, *mutatis mutandis*, *A.S. v. Elveția*, 30 iunie 2015, § 31).

38. De asemenea, Curtea reține că după încetarea termenului contractului de locațiune a locuinței de serviciu, locatarul și membrii familiei sale trebuie să elibereze locuința în termen de până la 3 luni, în caz contrar ei urmează să fie evacuați pe cale judiciară [articolul 22 alin. (1) din Legea cu privire la locuințe]. Curtea consideră că acest termen este suficient pentru a-i permite persoanei să găsească o locuință.

39. Așadar, pe baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

D E C I D E:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate:

- a articolului 22 în ansamblul său și a textului „sunt persoane singure” din articolul 22 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, precum și

- a articolului 581 din Codul civil, ridicată de dl Ion Ciobanu, parte în dosarul nr. 2a-248/21, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 19 mai 2022
DCC nr. 68
Dosarul nr. 216g/2021